

տեղերն յայտնի չեն. (41) Մհառն քաղաք, Չօղայ քաղաք, Չերգունի դաշտակ, Համէնք տեղի: (42) Ներամէհրայ ուխտ, Ջրվըտիկ: (51) Աստղաբլուր, Տրտուական զետ (զուցէ Թարթառն իցէ). Չղախտեղի: Չինոզ թագաւորքն և իշխանքն են Աղուանից (43) Վաչական արքայ, Ուռնայր արքայ: Ջիւանշիր իշխան, Սանատրուկ իշխան, Ջաւատ, Ջումշուտ, Ջհանկիր իշխանք են:

Չատ սխալ է Աղուանից աշխարհի արեւելեան նահանգը կամ գաւառները համարել Փայտակարան և դնել Երասխի և Կուրի արեւելեան կողմերում, և մինչեւ անգամ վստահութեամբ ասել “Փայտակարան քաղաքն այժմ կոչվում է Սալիան”: (Աղուանք և դրացիք իւր) Փայտակարանը ըստ պատմութեան ասելով է Փայտաշատ՝ այն է անտառապատ Լանքարանը՝ իսկ նորա գաւառները “զոր այժմ Ատրպատական ունի” ըստ Խորենացւոյն, են Երասխի աջ կողմերում եղածներն, բայց թէ ըստ Խորենացւոյ աշխարհագրութեան Փայտակարան նահանգի սահմաններն անցել են Երասխի ձախ կողմն և հասել են մինչեւ Բագսուան (Բագու) և Եօթնփորակեան Բագինք (Սուրախանի), այդ շատ տեղ է պատահել, ըստ որում երբեմն գաւառները և մինչեւ անգամ նահանգները այս և այն աշխարհից վերցրած միացրել են մի ուրիշ աշխարհի հետ: Ջոր օրինակ նախիջեւան քաղաքը իւր Ջահուկ, Երնջակ, և Գողթն գաւառներովն որ իսկապէս Արարատեան նահանգի արեւելեան մասն են, և ըստ Խորենացւոյ արքունի կալուած էր համարուում, բայց թագաւորը պարզեւում էին երբեմն Սիւնեաց իշխան՝ երին և երբեմն Վասպուրականի իշխաններին, երբ մի մեծ ծառայութիւն էին անում տէրութեան: Եւ այսպէս է պատահել, որ Խորենացւոյ աշխարհագրութեան մէջ երեւում է մեծ սխալը, այն է՝ յետ ասելոյ «Սիւնիք յելից կայ Արարատայ»: Սիւնեաց և Արարատայ

¹⁾Սարգիս Կպիսկոպոս Ջալալեանց իւր ստորագրութեան մէջ Հտտ Բ. 266 ասէ. “Փայտակարան է գաշտ ընդարձակ, ունի զհամանուն քաղաք յիւր Վասպիական ծովուն, թուի թէ փոփոխութեամբ անուան կոչի Լանքարան Աւրանոր թագաւորեաց արքայն Սանատրուկ”:

Մատթէոս Աւրճայեցիին յօդ ԺԻԶ. դՊարտուն անուանէ Փայտակարան: